DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W WARSZAWIE

Warszawa, 9 kwietnia 1955 r. Nr 2 Poz. 6—55

TREŚĆ:

Poz. 6.

ORZECZENIE Nr 1
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody.

Nr 26-5/2/210/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb szypułkowy (Quercus pedunculata) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 543 cm i wysokości około 30 m. Dąb rośnie w starym parku o powierzchni około 2 ha, znajdującym się na obszarze:
wsi: Wola Wodyńska
gromady: Wodynie
powiatu: siedleckiego
województwa: warszawskiego,
stanowiącym własność Skarbu Państwa (Państwowy Fundusz Ziemi), będącym w posiadaniu ob. Chrząstowskiej Zofii (dzierżawca), pod zarządem Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Wodyniach.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2 zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5 zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o chronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 7.

ORZECZENIE NR 2
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/3/211/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb szypułkowy (Quercus pedunculata) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 603 cm i wysokości około 30 m.; pień wypróchniały — zaplombowany — opasany na wysokości 110 cm gąsienicą czołgową, konary ściągnięte klamrą żelazną. Dąb rośnie w starym parku o powierzchni około 2 ha, znajdującym się na obszarze:
wsi: Wola Wodyńska
gromady: Wodynie
powiatu: siedleckiego
województwa: warszawskiego,
stanowiącym własność Skarbu Państwa (Państwowy Fundusz Ziemi), będącym w posiadaniu ob. Chrząstowskiej Zofii (dzierżawca), pod zarządem Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Wodyniach.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2 zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5 zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o chronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 8

ORZECZENIE NR 3
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/4/212/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: Aleję lipową — 36 lip o obwodach na wysokości 1.3 m — 130 - 510 cm oraz 1 Wiąz o obwodzie na wysokości 1.3 m — 160 cm, 1 Jesion o obwodzie 173 cm i 1 Klon o obwodzie 201 cm rosnące w parku P.G.R. — Zespół Rybacki Wodynie, znajdującym się na obszarze:
wsi: Wodynie (P.G.R. Zespół Rybacki Wodynie)
gromady: Wodynie
powiatu: siedleckiego

województwa: warszawskiego,
stanowiącym własność Skarbu Państwa (Ministerstwo P.G.R.), będącym w posiadaniu i pod zarządem Zespołu Rybackiego Wodynie.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:

zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzew, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia ninniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 9.

ORZECZENIE Nr 4

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/5/213/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Modrzew o obwodzie na wysokości 1.3 m — 178 cm. wysokości około 20 m i wieku około 80 lat, rosnący w parku P.G.R. Hruszniew znajdującym się na obszarze:

wsi: Hruszniew
gromady: Górki
powiatu: siedleckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo P.G.R.) będący w posiadaniu i pod zarządem P.G.R. Hruszniew.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:

zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o chronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia powyższego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 10.

ORZECZENIE Nr 5

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznanie za pomnik przyrody

Nr. 26-5/6/214/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 2 Topole czarne (Populus nigra) o obwodach na wysokości 1.3 m — 410 i 485 cm oraz wysokościach około 25 i 28 m, rosnące przy moście w miejscowości Falatycze, znajdujące się na obszarze:

wsi: Falatycze
gromady: Czeberaki
powiatu: siedleckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego), będące w posiadaniu i pod zarządem Wydziału Komunikacji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Siedlcach.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:

zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzew, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o chronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 11.

ORZECZENIE Nr 6

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/7/215/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody: Topolę czarną (Populus nigra) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 517 cm i wysokości około 28 m, rosnącą w parku na grobli przy stawach w P.G.R. — Zespół Rybacki Wodynie, znajdującym się na obszarze:

wsi: Wodynie
gromady: Wodynie
powiatu: siedleckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiącą własność Skarbu Państwa (Ministerstwo P.G.R.), będącą w posiadaniu i pod zarządem P.G.R. — Zespół Rybacki Wodynie.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:

zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,

3. nacinanie drzewa, rycie napisów i znaków,
4. umieszanie tablic, napisów i innych znaków,
5 zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 12.

ORZECZENIE Nr 7

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznanie za pomnik przyrody

Nr. 26-5/8/216/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Białodrzew (Populus alba) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 583 cm i wysokości około 30 m, znajdujący się na obszarze:
miasta: Mińsk-Mazowiecki — park przy kanale
województwa: warszawskiego,
stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej), będący w posiadaniu i pod zarządem Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Mińsku-Mazowieckim.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2 zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5 zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 13.

ORZECZENIE Nr 8

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr. 26-5/9/217/55

Na podstawie art. art. 1. 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 2 Dęby o obwodach na wysokości 1.3 m —340 i 408 cm, rosnące w obrębie osady leśniczego w Strudze, pod lasem, w odległości około 150 m od szosy Warszawa — Radzymin, znajdującej się na obszarze:
leśnictwa: Struga
gromady: Struga
powiatu: wołomińskiego
województwa: warszawskiego,
stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będące w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach pod zarządem Nadlesnictwa Drewnica.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2 zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 14.

ORZECZENIE Nr 9

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/10/218/55

Na podstawie art. art. 1. 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb szypułkowy (Quercus pedunculata) o obwodzie na wysokości 1. 3 m — 372 cm i wysokości około 20 m, rosnący w odległości około 200 m od drogi Urle — Strachów na obszarze:
wsi: Iły
gromady: Let. Urle
powiatu: wołomińskiego
województwa: warszawskiego,
stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Dębca Józefa.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znakow,
5 zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. MACIAK
Członek Prezydium

Poz. 15.

ORZECZENIE Nr 10

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/11/219/55

Na podstawie art. art. 1. 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb szypułkowy (Quercus pedunculata) w obwodzie na wysokości 1.3 m — 420 cm i wysokości około 18 m, rosnący nad stawem około drogi Barzyny — Strachów w odległości około 200 m od drogi, na obszarze:

wsi: Iły
gromady: Letn. Urle
powiatu: wołomińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Pękula Jana.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady narodowej
M. MACIAK
Członek Prezydium

Poz. 16.

ORZECZENIE Nr 11

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/12/220/55

Na podstawie art. art. 1,.11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody: Topolę — o obwodzie na wysokości 1.3 m — 745 cm i wysokości około 28 m, rosnącą na pastwisku przy stawiku na obszarze:

wsi: Kęczewo
gromady: Lipowiec Kościelny
powiatu: mławskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiącą własność oraz będącą w posiadaniu i pod zarządem Ob. Cichockiego Eugeniusza.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkodzenie drzewa,
2. zrywanie pączków kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 17.

ORZECZENIE Nr 12

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/13/221/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit średnioziarnisty, czerwony, z żelaznym krzyżem, o obwodzie 1325 cm i wysokości 250 cm, znajdujący się na obszarze:

wsi: Wrona Nowa
gromady: Wrona Stara
powiatu: płońskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Ruszkowskiego Antoniego.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 18.

ORZECZENIE Nr 13

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/14/222/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 2 D ę b y w oddziałach 94 h i 94 m leśnictwa Czarnia, o średnicach na wysokości 1,3 m — 110 i 160 cm oraz wysokościach około 25 m, znajdujące się na obszarze:

leśnictwa: C z a r n i a
gromady: C z a r n i a
powiatu: o s t r o ł ę c k i e g o
województwa: w a r s z a w s k i e g o,

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będące w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 19.

ORZECZENIE Nr 14

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/15/223/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: D ą b o średnicy na wysokości 1.3 m — 160 cm i wysokości około 26 m, rosnący w oddziale 69b leśnictwa Czarnia, znajdujący się na obszarze:

leśnictwa: C z a r n i a
gromady: C z a r n i a
powiatu: o s t r o ł ę c k i e g o
województwa: w a r s z a w s k i e g o,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie niszczenie lub uszkadzanie drzewa
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków.
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków.
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno- administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 20.

ORZECZENIE Nr 15

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/16/224/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180 uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: D ą b o średnicy na wysokości 1.3 m — 200 cm i wysokości około 27 m, rosnący w obrębie osady leśniczego, znajdujący się na obszarze:

leśnictwa: C z a r n i a
gromady: C z a r n i a
powiatu: o s t r o ł ę c k i e g o
województwa: w a r s z a w s k i e g o,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków.
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 21.

ORZECZENIE Nr 16

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/17/225/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody: Sosnę barciową w oddziale 103b Leśnictwa Czarnia, o średnicy na wysokości 1.3 m — 97 cm, wysokości około 28 m i wieku około 150 lat, znajdującą się na obszarze:

leśnictwa: Czarnia
gromady: Czarnia
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiącą własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będącą w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 22.

ORZECZENIE Nr 17

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/18/226/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 2 Sosny barciowe w oddziale 103d leśnictwa Czarnia, o średnicy na wysokości 1.3 m — 105 i 110 cm, wysokości około 28 m i wieku około 150 lat, znajdujące się na terenie:

leśnictwa: Czarnia
gromady: Czarnia
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będące w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 23.

ORZECZENIE Nr 18

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/19/227/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 4 Sosny barciowe w oddziale 92a leśnictwa Czarnia o średnicach na wysokości 1.3 m — 96, 96, 102 i 110 cm, wysokości około 28 m i wieku około 150 lat, znajdujące się na obszarze:

leśnictwa: Czarnia
gromady: Czarnia
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będące w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków.
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 24.

ORZECZENIE Nr 19

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/20/228/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Modrzew w oddziale 26g leśnictwa Surowe, o obwodzie na wysokości 1.3 m — 138 cm, wysokości około 25 m i wieku około 75 lat, znajdujący się na obszarze:

leśnictwa: Surowe
gromady: Surowe
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców, liści i pędów,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 25.

ORZECZENIE Nr 20

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/21/229/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Modrzew rosnący w obrębie osady Leśnictwa Białusny Lasek, o obwodzie na wysokości 1.3 m — 135 cm, wysokości około 17 m i wieku około 75 lat, znajdujący się na obszarze:

wsi: Murowanka
gromady: Zdunek
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Myszyniec.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców, liści i pędów,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 26.

ORZECZENIE Nr 21

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/22/230/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb o obwodzie na wysokości 1.3 m — 406 cm i wysokości około 32 m, rosnący na terenie osady leśniczego w Karasce znajdującej się na obszarze:

Leśnictwa: Karaska
gromady: Gleba
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Podgórze.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 27.

ORZECZENIE Nr 22

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/23/231/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za padlegającą ochronie jako pomnik przyrody: Topolę czarną (Populus nigra) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 525 cm i wysokości około 30 m, rosnącą w parku Spółdzielni Produkcyjnej znajdującej się na obszarze:

wsi: Grodzisk
gromady: Czerwin
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiącą własność oraz będącą w posiadaniu i pod zarządem Spółdzielni Produkcyjnej Grodzisk.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 28.

ORZECZENIE Nr 23

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/24/232/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — zanurzony w Narwi, o całkowitej wysokości około 450 cm. (w tym około 250 cm znajduje się pod wodą, a około 200 cm nad wodą). Jest to granic różowy o obwodzie przy lustrze wody około 1200 cm. Znajduje się w odległości około 12 m od lewego brzegu rzeki i około 500 m od wsi Dzbonin, na obszarze:

wsi: Dzbonin
gromady: Rzekuń
powiatu: ostrołęckiego
województwa: warszawskiego,

stanowi własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Żeglugi), jest w posiadaniu i pod zarządem Rejonu Dróg Wodnych w Ostrołęce.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 29.

ORZECZENIE Nr 24

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/25/233/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Cis (Taxus baccata) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 136 cm i wysokości około 9 m, rosnący na osadzie leśniczego w Brodach Małych, w odległości około 50 m na wschód od domu mieszkalnego, znajdującej się na obszarze:

wsi: Brody Małe
gromady: Mała Wieś
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa) będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Płock.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 30.

ORZECZENIE Nr 25

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/26/234/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U.R.P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Cis (Taxus baccata) o obwodzie na wysokości 0.3 m od ziemi -- 115 cm, a na wysokości 1.3 — 75 cm i wysokości około 7 m, rosnący w parku należącym do ośrodka dla psychicznie chorych w Goślicach, w odległości 12 m w kierunku wschodnim od budynku głównego, znajdującym się na obszarze:

wsi: Goślice
gromady: Ciachcin
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej), będący w posiadaniu Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Prezydium Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej, pod zarządem Kierownictwa Ośrodka dla Psychicznie Chorych w Goślicach.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców, liści i pędów,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 31.

ORZECZENIE Nr 26

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/27/235/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy o obwodzie 1080 cm z rysami polodowcowymi i umieszczonym na nim krzyżem żelaznym, ogrodzony płotkiem drewnianym, znajdujący się na obszarze:

wsi: Ruszkowo
gromady: Pieścirogi Stare
powiatu: pułtuskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem Ob. Marszałka Bolesława.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 32.

ORZECZENIE NR 27

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/28/236/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit średnioziarnisty o obwodzie około 1200 cm i wysokości około 100 cm, częściowo odkopany, leżący w ogrodzie w odległości około 80 m od zabudowań w kierunku północnym, znajdującym się na obszarze:

wsi: Mąkolin
gromady: Bodzanów
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Łaszewskiego Jana.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 33.

ORZECZENIE Nr 28

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/29/237/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit z pegmatytem o obwodzie 1300 cm i wysokości 120 cm, znajdujący się na obszarze:

wsi: Kozłowo
gromady: Biskupice
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Naporowskiego Józefa.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 34.

ORZECZENIE NR 29

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/30/238/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit średnioziarnisty o obwodzie 960 cm i wysokości 120 cm, znajdujący się na obszarze:

wsi: Warszewka
gromady: Rogotworsk
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Zwolskiej Zofii.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 35.

ORZECZENIE NR 30

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/31/239/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb o obwodzie na wysokości 1.3 m — 406 cm, znajdujący się na obszarze:

wsi: Liszyno
gromady: Słupno
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Kozakiewicza Józefa.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 36.

ORZECZENIE Nr 31

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

Nr 26-5/32/240/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180)

uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit gruboziarnisty, czerwony, porośnięty mchem, o obwodzie 1000 cm i wysokości około 50 cm, znajdujący się na obszarze:

leśnictwa: Korzeń — oddział 168 m
gromady: Korzeń
powiatu: gostynińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Łąck.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie na głazie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 37.

ORZECZENIE NR 32

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/33/241/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb o średnicy na wysokości 1.3 m — 140 cm i wysokości około 15 m, znajdujący się na obszarze:

wsi: Rębowo
gromady: Rębowo
powiatu: płockiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność, oraz będący w posiadaniu i pod zarządem Ob. Fabianowicza Ignacego.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 38.

ORZECZENIE NR 33

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

NR 26-5/34/242/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit średnioziarnisty o obwodzie 1465 cm i wysokości — 205 cm, odkopany przez Niemców w 1940 r., znajdujący się na obszarze:

wsi: Gozdowo
gromady: Gozdowo
powiatu: sierpeckiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem Ob. Laskowskiego Wiktora.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie na głazie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania i zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 39.

ORZECZENIE NR 34

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/35/243/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Głaz narzutowy — granit średnioziarnisty różowy o obwodzie 1175 cm, znajdujący się na obszarze:

wsi: Staryjewo Wielkie
gromady: Łysakowo
powiatu: ciechanowskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Kołakowskiego Aleksandra.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. niszczenie głazu przez rozbijanie lub rozsadzanie,
2. chodzenie po głazie lub wspinanie się nań,
3. usuwanie pokrywających go porostów, mchów i innych roślin,
4. umieszczanie na głazie tablic, napisów i innych znaków,
5. rycie na głazie napisów i znaków,
6. zanieczyszczanie terenu w pobliżu głazu i wzniecanie ognia,
7. dokonywanie przemieszczeń i przesunięć głazu oraz podkopywania lub zakopywania.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 40.

ORZECZENIE NR 35

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/36/244/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody: L i p ę d r o b n o l i s t n ą o obwodzie na wysokości 1.3 m — 350 cm, rosnącą w trójkącie dróg na podjeździe do majątku na obszarze:

wsi: M i ę t n e
gromady: W o l a R ę b k o w s k a
powiatu: g a r w o l i ń s k i e g o
województwa: w a r s z a w s k i e g o,

stanowiącą własność oraz będącą w posiadaniu i pod zarządem Zakładów Radiowych im. Kasprzaka w Warszawie (Oddział Zaopatrzenia Robotniczego).

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. nacinanie drzewa, rycie napisów i znaków,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 41.

ORZECZENIE NR 36

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/37/245/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Ś w i e r k w ę ż o w y (picea excelsa) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 130 cm i wysokości około 15 m, znajdujący się na obszarze:

wsi: O j r z a n ó w
gromady: O j r z a n ó w
powiatu: G r o d z i s k - M a z o w i e c k i
województwa: w a r s z a w s k i e g o,

stanowiący własność oraz będący w posiadaniu i pod zarządem ob. Zielińskiego Stanisława.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków.
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 42.

ORZECZENIE NR 37

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/38/246/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: D ą b s z y p u ł k o w y (Quercus pedunculata) o obwodzie na wysokości 1.3 — 404 cm i wysokości około 30 m, znajdujący się na obszarze:

Leśnictwa: S K U Ł Y, oddział 4a
gromady: B a r t o s z ó w k a
powiatu: G r o d z i s k - M a z o w i e c k i
województwa: w a r s z a w s k i e g o,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Skuły.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.

4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 43.

ORZECZENIE NR 38

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/39/247/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U R. P. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Buk pospolity (Fagus silvatica) o obwodzie na wysokości 1.3 m 472 cm i wysokości około 30 m, znajdujący się na obszarze:
leśnictwa: Skuły uroczysko Skuły-Wschód, oddział 12k
gromady: Bartoszówka
powiatu: Grodzisk - Mazowiecki
województwa: warszawskiego,
stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Skuły.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków.
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 44.

ORZECZENIE Nr 39

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/40/248/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Buk pospolity (Fagus silvatica) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 208 cm i wysokości około 23 m, znajdujący się na obszarze:
Leśnictwa: Skuły, urocz. Skuły-Wschód, oddział 16d
gromady: Bartoszówka
powiatu: Grodzisk - Mazowiecki
województwa: warszawskiego,
stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Skuły.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 45.

ORZECZENIE Nr 40

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/41/249/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody Aleję lipową = 97 lip o obwodach na wysokości 1.3 m od 108 do 500 cm. Aleja biegnie od parku w Radziejowicach w kierunku na Mszczonów, na odcinku 1 km i znajduje się na obszarze:
wsi: Radziejowice
gromady: Radziejowice
powiatu: Grodzisk - Mazowiecki
województwa: warszawskiego,
stanowi własność Skarbu Państwa i jest pod zarządem Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Radziejowicach.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:
1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezy-

dium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 46.

ORZECZENIE Nr 41

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/42/250/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Wiąz górski (Ulmus montana) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 350 cm, rosnący na terenie gospodarstwa ogrodniczo-szkółkarskiego w odległości około 45 m na południowy zachód od budynku administracyjnego, znajdujący się na obszarze:

wsi: Godzisz
gromady: Sobolew
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwo P. G. R.) będący w posiadaniu Zespołu P. G. R. — Ryki, pod zarządem administracji szkółek Godzisz-Podzamcze.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatow, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 47.

ORZECZENIE Nr 42

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/43/251/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 2 Dęby szypułkowe (Quercus pedunculata) o obwodach na wysokości 1.3 m — 500 i 410 cm i wysokościach około 22 i 18 m, rosnące nad stawami za szkołą na obszarze:

wsi: Brzozowa
gromady: Sobieszyn
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiące własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Rolnictwa — Centralny Zarząd Szkolenia Kadr) będące w posiadaniu Technikum Hodowli Roślin i Nasiennictwa, pod zarządem Dyrekcji Szkoły.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 48.

ORZECZENIE Nr 43

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/44/252/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody: Lipę drobnolistną (Tilia cordata) — dwójka — o obwodach pni na wysokości 1.3 m — 360 i 370 cm z obciętymi na wysokości około 1 cm strzałami; obie strzały połączone gałęzią wrośniętą obustronnie. Drzewo znajduje się na obszarze:

wsi: Podzamcze — w parku
gromady: Maciejowice
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowi własność Skarbu Państwa (Ministerstwo P. G. R.) jest w posiadaniu i pod zarządem Zespołu P. G. R. — Ryki.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 49.

ORZECZENIE Nr 44

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/45/253/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb szypułkowy (Quercus pedunculata) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 575 cm i wysokości 26 m, znajdujący się na obszarze:

leśnictwa: Sobieszyn — oddział 101 a
gromady: Sobieszyn
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwa Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Ryki.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 50.

ORZECZENIE Nr 45

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/46/254/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb o obwodzie na wysokości 1.3 m — 520 cm i wysokości około 25 m, rosnący na osadzie leśniczego, znajdującej się na obszarze:

leśnictwa: Cyganówka — oddział 103
gromady: Wilga
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego.

stanowiący własność Skarbu Państwa (Ministerstwa Leśnictwa), będący w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Huta Garwolińska.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków.
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 51.

ORZECZENIE Nr 46

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/47/255/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegającą ochronie jako pomnik przyrody: Lipę drobnolistną (Tilia cordata) o obwodzie na wysokości 1.3 m — 325 cm i wysokości około 20 m, rosnącą na terenie magazynu Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", znajdującego się na obszarze:
wsi: Ryki
gromady: Ryki
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,
stanowiącego własność Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Rykach. Drzewo znajduje się pod zarządem G. S. S. C. w Rykach.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 52.

ORZECZENIE Nr 47

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/48/256/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, opz. 180)

uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 6 Lip drobnolistnych (Tilia cordata) o obwodach na wysokości 1.3 m — 350 do 830 cm i wysokościach 16 — 25 m, rosnące około zabudowań gospodarskich i domu, znajdujących się na obszarze:

wsi: Brusów
gromady: Rososz
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowiące własność oraz będące w posiadaniu i pod zarządem ob. Krzywca Feliksa.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców, gałązek i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 53.

ORZECZENIE Nr 48

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/49/257/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180) uznaje się za podlegający ochronie jako pomnik przyrody: Dąb zrośnięty z sosną o obwodzie na wysokości 1.3 m — 330 cm. Wysokość dęba około 18 m, sosny około 25 m. Drzewa znajdują się na obszarze:

leśnictwa: Czarcidół — oddział 71
gromady: Pilawa
powiatu: garwolińskiego
województwa: warszawskiego,

stanowią własność Skarbu Państwa (Ministerstwo Leśnictwa), są w posiadaniu Warszawskiego Okręgu Lasów Państwowych w Siedlcach, pod zarządem Nadleśnictwa Kotwica.

Ochrona w/w przedmiotu polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców, gałązek i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzewa i wzniecanie ognia.
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
5. nacinanie drzewa, rycie napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 54.

ORZECZENIE Nr 49

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 31 stycznia 1955 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Nr 26-5/50/258/55

Na podstawie art. art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 180 uznaje się za podlegające ochronie jako pomnik przyrody: 5 Dębów o obwodach na wysokości 1.3 m — 380 do 630 cm. i wysokościach 12 do 26 m oraz 4 Jesiony o obwodach na wysokości 1.3 m od 230 do 760 cm i wysokościach 25 — 30 m, rosnące w parku na obszarze:

wsi: Celejów
gromady: Wilga
powiatu: garwolińskiego
województwa warszawskiego,

stanowiące własność oraz będące w posiadaniu i pod zarządem Ob. Łaskiego Stanisława.

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następujących ograniczeń:
zabronione jest:

1. wycięcie, niszczenie lub uszkadzanie drzew,
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców, pędów i liści,
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu drzew i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i znaków,
5. nacinanie drzew, rycie napisów i znaków,
6. wchodzenie na drzewa.

Za wykroczenie przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. art. 28 — 30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

Ze względu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Maciak
Członek Prezydium

Poz. 55.

OGŁOSZENIE

Okręgowej Komisji Wyborczej w Sochaczewie do gromadzkich rad narodowych

z dnia 31 stycznia 1955 roku.

Na podstawie art. 77 Ustawy z dnia 25 września 1954 r. — Ordynacja wyborcza do rad narodowych (Dz. Ust. Nr 43 poz. 193) — Okręgowa Komisja Wyborcza w Sochaczewie dla wyborów do gromadzkich rad narodowych ogłasza, że w ponownych wyborach, które odbyły się w dniu 30 stycznia 1955 r. w gromadzie Budy Iłowskie, pow. sochaczewskiego wybrani zostali na radnych Gromadzkiej Rady Narodowej:

1. Gromada Budy-Iłowskie —
1. Modrzejewski Kazimierz
2. Winicki Józef
3. Majorek Ludwik
4. Kluge Roman
5. Kuźmiński Stefan
6. Kaczmarek Władysław
7. Przanowski Władysław
8. Jażdżyk Jan
9. Durzyński Józef
10. Janiszewski Edward
11. Lewandowski Tadeusz.

Przewodniczący
Okręgowej Komisji Wyborczej
w Sochaczewie dla wyborów
do gromadzkich rad narodowych
S. Szymański

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Filtrowa 57.

Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł., półroczna bez skorowidza 10 zł. Ogłoszenia i prenumeraty przyjmuje Administracja Wydawnictwa. Wpłaty — Narodowy Bank Polski Oddział Miejski VII w Warszawie. Konto 1531/95/251/1.

Cena zł 4.80

Drukarnia Akcydensowa, W-wa. Tamka 3. 1880. Zam. 656 z dnia 14.III.55 r. Podpis do druku 9.IV.55 r. Druk ukończono 16.IV.55 r. Obj. 2¼ ark. druk. Pap. druk. sat. kl. VII, A1/60 g. B-6-4962.

ODBIORCA.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.